

BAZILOVKA

Časopis žiakov Strednej zdravotníckej školy
svätého Bazila Veľkého v Prešove

Číslo 2

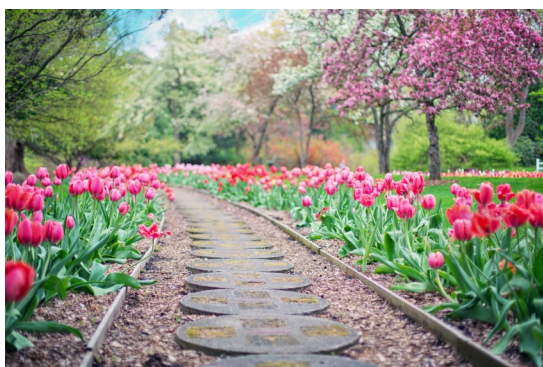
Nestačí mať lásku v srdci a na perách.
Musí prejsť do činov, lebo iba vtedy je dokonalá,
keď v srdciach tých, ktorých milujeme,
vzbudzuje lásku.

Vincent de Paul

Obsah

Editoriál.....	2
Erasmáci na stáži v Záhrebe.....	3
Erasmáci na stáži v Brne	5
Víča s opálovými očami.....	7
Loves from another country	9
Deonov príbeh	11
(Ne)poznané krásy	13
Svet rozprávok na maliarskom plátne.....	14

Redakcia

Školský časopis **Bazilovka** vydáva Stredná zdravotnícka škola svätého Bazila Veľkého, Kmeťovo stromoradie 1, 080 01 Prešov

Web stránka: www.szssvbazpo.edupage.org

Šéfredaktorka: Kiara Mihályiová

Zodpovedná redaktorka: PhDr. Ľ. Štefanová

Redakcia: Marcela Šatná, Simona Karpáčová, Viera Kavalecová, Veronika Pejková, Karin Zubková, Kristína Jenčíková, Adela Pavlíková

Grafická úprava: PhDr. Ľ. Štefanová

Fotografie: Patrícia Migášová

Logo: Diana Gordanov

Editoriál

Milí čitatelia,

máte pred sebou druhé číslo školského časopisu v tomto školskom roku. Veríme, že plnenie školských povinností vám ide od ruky, a tak si nájdete čas na relax pri listovaní tohto čísla.

Prinášame vám informácie o stáži našich žiakov, ktorí ju absolvovali v Chorvátsku a Česku.

Pokračujeme príbehmi na pokračovanie v anglickom a slovenskom jazyku. A pridávame príbeh o Deonovi.

V rubrike (Ne)poznané krásy vám chceme predstaviť hrad Zborov, nachádzajúci sa neďaleko Bardejova a pozvať vás na objavovanie jeho krás.

Veríme, že si nájdete niečo, čo vás zaujme a upúta.

Prajeme vám krásne a nikým nerušené čítanie.

Redakcia časopisu

Erasmáci na stáži v Záhrebe

Aj v tomto školskom roku pokračujeme v programe Erasmusplus - Výzva 2022, ktorá umožňuje žiakom absolvovať odbornú stáž – tentokrát v hlavnom meste Chorvátska, v Záhrebe.

Počas dvoch týždňov, od 19. novembra do 3. decembra 2022, študentky Stanislava Fidermáková, Simona Mitrášová zo IV. A, Samanta Lea Šverhová a Nikola Triščíková zo IV. B pod vedením pani učiteľky Anny Čverhovej spoznávali krásy Záhrebu a jeho okolia, no najmä naberali nové skúsenosti v chorvátskej Nemocnici Dubrava (Klinička bolnica Dubrava).

Ako to prebiehalo?

V pondelok sme začali našu stáž v nemocnici na oddelení brušnej chirurgie, kde sme sa zoznámili s našou mentorkou Daniela Paškov a so žiakmi, s ktorými sme boli na praxi. Mentorka nám ukázala nemocnicu a oddelenie, na ktorom sme boli. Poobede sme išli do Školy za medicinske sestry Mlinarska, kde sme odprezentovali prezentácie o Prešove a našej škole. Zároveň nám žiaci ich školy predstavili prostredníctvom svojich prezentácií mesto Záhreb a ich školu.

Naša stáž prebiehala na oddelení brušnej chirurgie, kde sme vykonávali tieto činnosti: ranná hygiena, zhotovovanie EKG záznamu, starostlivosť o PK, úprava postele, aplikácia kyslíka, podávanie jedla pacientom, starostlivosť o drény a drenážny systém, odoberane krvi na glykémiiu, aplikácia intramuskulárnej injekcie, meranie a zaznamenávanie tlaku krvi a saturáciu krvi.

Počas druhého týždňa sme boli na niekoľkých oddeleniach. Na oddelení urológie, kde sme pod dohľadom zdravotníckeho personálu vykonávali preväzy rán, zaznamenávanie množstva moču, aplikácia nízkomolekulárneho heparínuu. Na oddelení kardiológie sme na jednotke intenzívnej starostlivosti videli invazívne meranie tlaku, umelé srdce, koronografiu, zhotovovali sme EKG záznam.

Na oddelení gastroenterológie sme si vyskúšali asistovať pri kolonoskopii a gastroskopii. Všetky odborné vyučujúce nám poskytli skvelé odborné vedenie, ale aj náhľad na zriedkavé zdravotnícke úkony, vyšetrenia a predmety používané pri zákrokoch. V piatok na konci stáže sme znova navštívili Školu za medicinske sestry Mlinarska, kde sme sa rozlúčili a poďakovali sme im za ich pohostinnosť a novú skúsenosť.

Čo s voľným časom?

Ten sme trávili prevažne v uliciach Záhrebu. Aj keď nám počasie veľmi neprialo, neodradilo nás to od poznávania krás hlavného mesta. Počas prvých dní sme preskúmali tzv. Dolné Mesto, nazývané Kaptol, ktorého dominantou je Záhrebská katedrála. Tá je však z dôvodu opravy po zemetrasení v roku 2022 zatvorená.

Ďalším významným miestom bolo Námestie bana Josipa Jelačića, na ktorom sme boli takmer každý deň, pretože toto miesto je aj stretom väčšiny električkových liniek. Nevynechali sme ani cintorín Mirogoj, ktorý slúži zároveň ako prírodná galéria a tzv. Horné Mesto (Gradec). Do horného mesta vedie ikonická modrá lanovka, ktorá je dominantou Záhrebu, no dá sa tam dostať aj po schodoch. Tu sme navštívili moderné Múzeum rozbitých vzťahov, Tunel Grič a boli sme v blízkosti Kostola sv. Marka a Veže Lotrščak, odkiaľ je nádherný výhľad na mesto, no z dôvodu opravy po zemetrasení sme sa ani tu k pamiatkam dovnútra nedostali.

V sobotu 26. 11. 2022 sme sa však vybrali aj za hranice Záhrebu, do prímorského mesta Rijeka. Čakala tu na nás krásna architektúra a hrad Trsat, ktorý je ikonou celého mesta a vedie k nemu viac ako 500 schodov, ktoré sme si poctivo odmakali. Po tomto výstupe nás však čakal výhľad na celé mesto a Jadranské more.

Druhý týždeň sme otvorili na ľadovom klzisku v Záhrebe a vianočných trhoch, ktoré sú považované za jedny z najkrajších v Európe. Tu sme mali možnosť ochutnať miestnu dobrotu, nazývanú fritule.

Čo by ste odkázali svojim spolužiakom?

Je to pre mňa nezabudnuteľný zážitok, kde som sa toho aj veľa naučila. Na praxi sme boli so žiakmi z Chorvátska a s ich učiteľmi, ktorí k nám boli milí, priateľskí, no hlavne ústretoví. Medzi sebou sme komunikovali v angličtine, no spoznali sme aj ich jazyk a naučili sme sa aj pár fráz. Túto stáž hodnotím veľmi pozitívne, lebo mi dala veľa do života. Nielenže som sa tam naučila nové veci, ale taktiež som mala možnosť precvičiť si, zdokonaľiť sa v anglickom jazyku a spoznať nových ľudí.

Pre mňa bola stáž možnosťou zažiť v živote konečne niečo nové. Páčilo sa mi, že sme sa navzájom lepšie spoznali a mohli sme si overiť našu samostatnosť v zahraničí. To mi dodalo vieru v to, že ak sa niekedy rozhodnem spoznávať nové krajiny, tak to zvládnem a že to nie je nič hrozné. Som rada, že som konečne svoju angličtinu mohla reálne použiť v komunikácii s cudzincami a tiež sa uistiť v tom, že sa nemusím báť hovoriť.

Stanislava Fidermáková, IV. A a Nikola Triščíková, IV. B

Erasmáci na stáži v Brne

Úrazová nemocnica v Brne, plniaca úlohu úrazového centra s nadregionálnou pôsobnosťou, privítala v rámci Výzvy 2022 v programe Erasmusplus šesť žiačok štvrtého ročníka. Počas stáže získavali nové odborné vedomosti a praktické skúsenosti na oddeleniach chirurgie, traumatológie a v odbornom liečebnom ústave.

Pani učiteľska Mgr. Ludmila Gurská bola sprevádzajúcou osobou šiestich dievčat. Timea Kračinovská, Klaudia Slivová, Ema Pastirčáková, Kristína Pavúková, Ema Balogová a Tamara Gaľová vykonávali odbornú prax pod vedením mentoriek v termíne od 5. 12. do 16. 12. 2022.

Ako to prebiehalo?

Počas prvého týždňa sme spolupracovali s lekárom pri vyberaní stehov a preväze rany. Denne sme riedili antibiotiká a pripravovali infúzne súpravy pod dohľadom sestry, pripravovali sme a podávali premedikácie. Vykonávali sme rannú toaletu, celkový kúpeľ, príjem a prepustenie pacientov. Nasádzali sme bandáže na dolné končatiny a pripravovali pacientov na operačné zákroky. Pred kolonoskopickým vyšetrením sme aplikovali klyzmu.

Druhý týždeň bol už trochu voľnejší, ale aj napriek tomu sme mali práce dosť na to, aby sme sa nenudili. Denne sme vykonávali dezinfekciu a úpravu postele po prepustení pacienta. Vyberali sme permanentné katétre pod dozorom sestry, periférne kanyly, preplachovali sme nefrostómie. Vykonávali sme preväzy rán pred prepustením do domácej starostlivosti a asistovali sme lekárovi pri vyberaní centrálného žilového katétra. V posledný deň našej praxe sme sťahovali oddelenie a prekladali sme pacientov na iné oddelenia.

Čo s voľným časom?

Ten sme využili na spoznávanie histórie a návštevu kultúrnych pamiatok. Prvý týždeň sme navštívili mestskú galériu, hrad Špilberk, Vianočné koleso a na záver týždňa sme si urobili výlet do Prahy. V Prahe sme nevynechali Václavské námestie, Karlov most, Orloj a obchodné centrum Palladium. Užili sme si krásne výhľady a na záver sme sa prešli vianočnými trhmi. V nedeľu sme sa zúčastnili svätej omše v Jezuitskom chráme.

Počas druhého týždňa sme navštívili mestské divadlo v Brne, kde sme si pozreli muzikál Mamma Mia. Nazreli sme do Brněnského podzemia, zavítali sme do Katedrály svätého Petra a Pavla, ktorá sa nachádza na vrchu Petrov. V sobotu nás už čakala cesta domov na Slovensko.

Čo by ste odkázali svojim spolužiakom?

Možnosť byť súčasťou Erazmu bolo pre mňa niečo, čo by som si rada zopakovala. Dva týždne strávené v novom prostredí a mimo domova, to bolo niečo, na čo budem rada spomínať. Možno by ste si pomysleli, že u našich susedov sa angličtinou až tak zaoberať nebudem, no keďže som nemohla odolať, zahrala som sa na turistku v kaviarni a snažila sa vysvetliť čašníkovi, že môj kupón by mal fungovať. Pomohlo mi to vcítiť sa do role cudzinca a moje spolužiačky z toho vôbec neboli prekvapené. Naučila som sa pomerne rýchlo orientovať v Brne a tým som si vyskúšala, aké by to bolo žiť vo veľkom meste. Stali sa z nás samostatní mladí ľudia a popasovali sme sa s hocičím. Skúsili sme si, aké dokáže byť niekedy ťažké hospodárenie s peniazmi tak, aby sme sa domov vrátili s nejakým zostatkom na účte. Taktiež práca v nemocnici nám ukázala, aké je to pracovať každý deň, nastavila nás na každodenný rytmus, ktorého budeme aj my jedného dňa súčasťou.

Kludia Slivová, IV. A

Vĺča s opálovými očami

(pokračovanie z minulého čísla)

Praskanie oleja na panvici a zvuky krokov po vĺzgajúcej podlahe donútili chlapca otvoriť oči. Prevalil sa na brucho a chvíľu sa vrtel zo strany na stranu v snahe opäť zaspáť, až kým na neho niekto nezapískal.

„Alexander! Saša! Vstávaj! No tak! Mám pre teba niečo dobré.“

Blondávy Rus mu zamával krvavým plátom mäsa popod nos. Saša zdvihol hlavu a snažil sa okamžite uchmatnúť lahôdku do pazúrov, no to sa mu nepodarilo. Aj Ivan vedel byť rýchly a vrtký.

„Na čo čakáš? Pod“, riekol a trochu ho poštuchol. To donútilo Sašu nasledovať Ivana a pach mäsa až do kuchyne. Zatiaľ Ivanov plán funguje, čo je aspoň jedna pozitívna vec. Musí nejako začať. Celú noc nad tým premýšľal. Dokonca už aj trochu osivel od toľkého rozmýšľania a plánovania ako zvládnuť tieto starosti. Zachariáš mu dal knihu, podľa ktorej sa má riadiť, tak v čom je problém?

„Dobre... teraz si sadneš tu,“ zaklopal na starú stoličku, ktorá stála pri malom kuchynskom stole. On sám si sadol oproti Sašovi na jednu voľnú — viac opotrebovanú. Ivan býval sám. Preto mal len jednu stoličku, ktorú najviac používal. Nikto k nemu nechodieval na návštevy, keďže si nechcel pustiť ľudí do svojho zázemia. Vôbec nechcel a ani si neplánoval pustiť ľudí k telu ani na krok. Radšej sa dištancoval od takých vecí. Bol zvyknutý na samotu a dlhoročná skrytá depresia pridala do toho svoje “čaro”, pocitu chladu. Navyše bol samotársky typ, s ktorým sa človek nedokáže porozprávať. Aj keby, tak by to musel jeden ťahať z neho ako z chlpacej deky. Bolo naozaj prekvapujúce, že sa skamarátil so Zachariášom, lekárom, ktorý s ním pracuje na hraniciach.

„Si veľmi šikovný,“ pochválil úsmevne, keď si Saša sadol na stoličku. Síce to nebol veľký zázrak, ale stačilo to. Musí ísť malými krôčikmi k väčšiemu pokroku. Stále nezabúdaj, že Alexander nie je človek, ale Ivan vedel, že ho z neho jedného dňa spraví. Je to ťažké naučiť vlkolaka správať sa ako človeka?

„Dobre...teraz čo mám robiť?“

Keď Ivan nevie čo robiť, tak sa vždy nahlas pýtal sám seba rôzne otázky. Bola to otázka od samého autora pre autora. Dáva to zmysel? Asi nie, no jemu to pomáhalo.

Opäť siahol po svojej knižke od Zachyho. Ved' v nej musí byť niečo zaujímavé a užitočné, čo by mu teraz prišlo vhod pod ruku.

Kapitola ___ Výživa pacienta

Výživa tvorí dôležitú súčasť životosprávy. Aby bol človek schopný života, musí konzumovať potravu.

Obsahuje: organické a anorganické látky.

Medzi základné látky v potrave patria: bielkoviny, tuky, cukry, minerálne látky a -

„To mi má pomôcť?“ pomyslel si Ivan, ale aj napriek tomu pokračoval v čítaní.

Zásady podávania stravy pacientom

1. *Jedlo podávame v pravidelných intervaloch 3-krát alebo 5-krát denne.*

Päťkrát? Ivan jedol len dvakrát denne, občas len raz. Záležalo od výplaty. Aspoň sa niečo nové naučí.

2. *Jedlo podávame v čistej zástere.*

Blondiak sa pozrel do zrkadla na stene oproti stolu. Jeho tričko priam kričalo o to, aby bolo vypraté. Eh, dajme tomu, že je to čisté.

3. *Jedlá dávame do príslušných nádob! Tekutiny do pohárov. Polievku do hlbokého taniera/misky, hlavné jedlo na plytký tanier.*

„Huh?“ čudoval sa. Nikdy toľko vecí na stolovanie nepoužíval. Nemal na to peniaze a ani plat. Stačil mu jeden tanier od susedy z piateho poschodia.

4. *Dbáme, aby jedlo bolo kultúrne a esteticky upravené.*

...

Zásady sem, zásady tam. Čo z toho, keď Ivan nakoniec zistil, že vlčí chalan mu celú dobu odžieral kúsok po kúsok z chutného plátu mäsa v jeho ruke. Trošku sa mykol, keďže malé ostré tesáky sa dostali až k jeho prstom. Saša sa razom zastavil a prestal. Nechal mu na dlani ležať malý okraj zhrubnutej časti plátu, ktorá sa vyzrážala počas rýchleho prepečenia na panvici. Bolo to jedlé, ale on to nechal Ivanovi zámerne. Chcel sa s ním podeliť.

„Ďakujem...“ riekol a kývol hlavou. Zdá sa, že mu Saša rozumel. Vedel vnímať a mal rozum ako človek. Toto bolo to hlavné, čo ho odlišovalo od zvierat.

Ivan si pomaly žul kus mäsa, zatiaľ čo pozoroval Alexandra sediaceho na opačnom konci za stolom. Sedel tam, občas naklonil hlavu z jednej strany na druhú. Vnímal a počul, ako Ivan žuje. Keď Ivan prestal, tak Saša presmeroval svoje opálové oči priamo na Ivana. Mal naozaj senzitívny sluch. Síce bol slepý a jeho hrdlo nebolo stvorené pre ľudskú reč, ale ostatné zmysly mal dokonalejšie než človek.

„Ešte nikdy v živote som nevidel také stvorenie, akým si práve ty,“ prehovoril Ivan s jemným tónom, ktorý sa roztápal ako horúca čokoláda.

Obidvaja sa usmiali, keď Ivan po chvíli dodal: „Začína snežiť. Mohli by sme si zájsť na menšiu prechádzku.“

Marcela Šatná, II. A

(pokračovanie v budúcom čísle)

Love from another country

(pokračovanie z minulého čísla)

CHAPTER 5

It was a silent summer night, I was enjoying the chill wind, looking at the beach. All of sudden I heard a familiar voice behind me. I knew who it was. I was so scared to turn around but I didn't have a choice. When I turned around, I saw the monster I used to live with, the one that caused me pain every day, the one I hated from all of my heart and soul, the one that broke me, the one I was afraid of to come home to. Richard. He was standing there looking at me with his eyes. „Hi Mary!" „What do you want, Richard? Leave me alone, please".

„What's with this attitude?! Why did you ran away from me, Mary?"

„You know why. You didn't treat me like a woman. You didn't treat me like a human. The only thing on your mind was how much will you beat me when you come home."

„That's not true. What are you talking about? I would never beat you. Please come back."

„Maybe in your dreams!"

He grabbed me by my throat and choked me, „You are mine, and when I wanna beat you, then I will. Understood?" I was trying to get out of his hands so I kicked him in the shin and he screamed in pain. He walked to me and gave me a slap. He was beating me brutally until I saw a pair of blue eyes appearing out of nowhere. That's when I woke up, I screamed so loud that probably whole city must have heard it. I was sweating and gasping. After a few seconds Tom came running to my room. „Mary, you okay? What's wrong?"

„Richard, he will find me! Tom what if he will find me?! Or hurt me again?!"

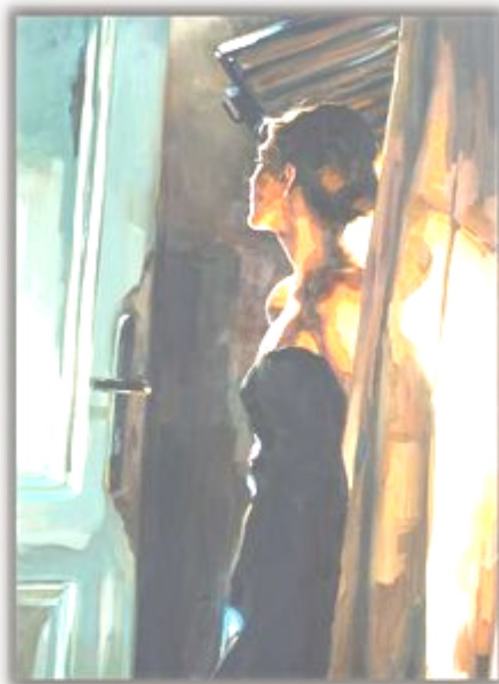
„No, no, no, shhh. I won't let him hurt you. Come here. Would it be okay if I'll give you a hug?"

„Please." I said without thinking about it.

„Would you mind staying with me here, please?" I asked before I thought about what I asked. „Of course not," he climbed into a bed beside me and hugged me tightly.

„You can sleep peacefully. I'm not leaving. Goodnight."

„Goodnight."

CHAPTER 6

Mary's pov:

I woke up with Tom laying beside me. I remembered what happened last night. I am still terrified from the nightmare but I looked at Tom and my thoughts were somewhere else. „He is so handsome.“ I thought. I was so grateful that I found him. Or that he found me. I slowly got out of the bed, carefully enough not to wake Tom up. I went to the kitchen and made some coffee for me and for him, too. After a couple of minutes I heard him going down the stairs.

„Good morning!" he said.

„Good morning Tom! Here's your coffee." I gave him a smile and his cup of coffee.

„Thank you! So what do you want to do today?" he asked and leaned against the sink. „I really don't know. Any suggestions, cause I really don't have anything in mind."

He took a sip of his coffee and spoke up:

„Well, we could go outside for a walk or stay inside and watch some movies. You pick."

„And what would you like to do?" I asked because I wasn't sure.„It's up to you, darling."

„Oh my god. Did he just call me darling??!"

„Well, okay...what about walk first and then we'll watch some movies?"

„Perfect." he said with a huge smile.

We were walking down the streets. Enjoying the beauty of the day, birds were singing, the sun was shining and everything was perfect. Until I saw my ex Richard, standing by the coffee shop. I was looking at him with fear, which Tom noticed.

„Mary, what's wrong?" he asked with a worried tone.

„I think we should get going."

„What is he doing here?" I thought to myself.

Mária Jurčová, II. B

(pokračovanie v budúcom čísle)

Deonov príbeh

Ahojte! Ja som Deon. Mám jedenásť mesiacov a o mesiac budem mať konečne prvé narodeniny. Nemám veľkú rodinu, ale za to mám super mamu a to je celá moja rodina. Volá sa Nikol. Nikol mi zmenila celý môj život a ja vám ho teraz od začiatku porozprávam.

Narodil som sa v malom mestečku Stropkov. Býval som..., vlastne, nebýval som nikde. Môj domov bol zo dňa na deň na inom mieste. Vyrastal som sám, keďže ma moja mama navždy opustila, keď som mal tri mesiace. Ako každé šteňa aj ja som potreboval svoju pozornosť. Bolo som veľmi múdre šteňa, ale zároveň veľmi hladné. Nemal som čo jesť, a preto som bol aj veľmi slabý. Mal som jediné šťastie, že v mojom okolí boli štedrý ľudia, ktorí mi sem-tam niečo hodili pod zub. Ľudí som mal veľmi rád, až na niektoré výnimky. Boli oveľa lepší ako mačky z ulice. Nemal som ich rád, stále mi robili zle a prenasledovali ma všade, kde som sa pohol. Báľ som sa ich a nevedel som, čoho sú schopné. Stále, keď sa ku mne priblížili, odplašil ich odo mňa môj starý kamoš Dunčo. Bol to naozaj starý pes, ale mačky vedel naozaj dobre odplašiť. Veľmi som sa s ním nerozprával, asi už nevládal, bol už starý. Ale aj tak som ho mal rád. Neskôr mi ukázal jeden malý obchod, kde predávali fajn šťavnaté mäská. Veľa mi o ňom nepovedal, vlastne mi o ňom nič nepovedal. Iba ma tam zaviedol. Keď sme tam prišli, zacítil som úžasnú vôňu. Vnútri stál starší pán, vyzeral byť milý, no vôbec to tak nebolo. Nemal rád psy a vôbec nie také, ako som bol ja.

Každý deň o siedmej ráno som stretával na zastávke pri obchode s mäsom jednu mladú slečnu. Nechcel som od nej nič, ale cítil som z nej takú dobrú energiu. Stále chodila s úsmevom na tvári. Ako každý aj ja som rástol ako z vody. V mojom živote to bolo stále rovnaké. Mačky z ulice ma stále všade prenasledovali, ujo s mäsom ma stále nemal rád a môj starý kamoš Dunčo ma už ne navštevoval a slečna s dobrou energiou už nechodievala na zastávku.

No jedného dňa som znova zacítil tú zvláštne dobrú energiu a viete čo? Bola to ona, tá slečna s dobrou energiou. Stála a pozerala do fontány v strede mesta. Keď som prišiel bližšie k nej, zbadala ma.

Jej pohľad bol taký zvláštny. Pozerala na mňa, akoby som bol vychudnutý, špinavý a mokrý. Vlastne, áno, vyzeral som tak. Keď sa aj ona ku mne priblížila, zacítili som z jej tašky úžasnú vôňu mäsa, ktorým ma neskôr ponúkla. Zobrala si ma so sebou domov. Keď sme prišli pred jej byt, schovala ma do jej tašky. Nemohol som dýchať, myslel som si, že ma už chce zadusiť, ale keď sme už boli v jej izbe, pustila ma. Jej izba bola taká krásna a čistá. Hneď ako prišiel jej otec do izby, schovala ma do krabice a šupla pod posteľ. Jej otec neustále kýchal a ja som nevedel prečo. Keď odišiel z bytu, rýchlo ma vytiahla z krabice a šupla ma do vane. Asi som veľmi smrdel a jej otec bol na moju srst' alergický, no nebolo to tak. Za ten čas ako ma kúpala, mi povedala, že sa volá Nikol a po prázdninách ide študovať na vysokú školu do Prahy.

Povedala mi aj to, že mi musí nájsť iný domov a to čo najskôr, pretože u nej nemôžem zostať. Jej otec bol alergický na psy a to doslova. Prechádzal deň za dňom a blížil sa školský rok. S Nikol sme si veľmi dobre navzájom rozumeli, mali sme radi rovnaké mäso a najradšej hovädzí steak. No v jeden deň pred jej odchodom do Prahy ma musela prezradiť otcovi, ktorý bol doma každý tretí deň. Povedala mu, že bývam s ňou už tri týždne a prosila ho, aby sa o mňa postaral, pokiaľ bude v Prahe. No on nemohol ani pre alergiu, ani pre prácu, kvôli ktorej bol doma každý tretí deň. Ešte ju aj vyhrešil, že mu klamala a utajovala ma. Navrhol jej, aby ma radšej dala do útulku, kde mi nájdú nový domov. Nikol s tým zásadne nesúhlasila.

Keď nastal deň jej odchodu do Prahy, stalo sa niečo, čo som nečakal. Zobrala ma so sebou do vlaku a viete, čo bude ďalej? To vám ešte neviem porozprávať. Sám sa nechám prekvapiť.

Viktória Šimičeková, I. B (text), Kristína Vsoteková, I. B (obrázok)

(Ne)poznané krásy

Hrad Zborov

Dnes vám chceme predstaviť majestátny hrad Zborov, zvaný tiež Makovica, ležiaci uprostred hlbokého lesa neďaleko dedinky Zborov (okres Bardejov).

História hradu sa začala písať v 14. storočí a jeho cieľom bolo chrániť uhorské pohraničie a obchodnú cestu do Poľska. Hrad vás uchváti svojou rozlohou a nádhernou. V súčasnosti patrí medzi najkrajšie, najväčšie a najzachovalejšie zrúcaniny na východnom Slovensku.

Po prechode vstupnou bránou môžete spoznávať krásy hradu. Areál hradu je plne vybavený informačnými tabuľami, ktoré popisujú históriu hradu, jednotlivé časti hradu a účel ich využitia. Smelo sa vydajte po chodníku Heleny Zrínskej, ten vedie okolo hradných múrov a je to vlastne prehliadka

hradu z vonkajšej strany.

Ako sa dostať na hrad?

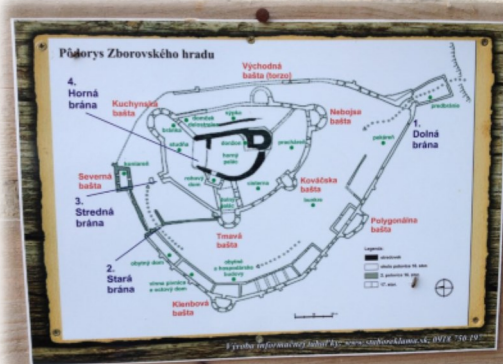
Pešo z **obce Zborov** (Podhradie) po žltej značke asi 30 minút so strmým výstupom alebo pešo z obce Zborov po červenej značke a alejou starých dubov asi 45 minút.

Z **Bardejovských Kúpeľov** vedie k hradu náučný chodník, ktorý má dĺžku 8 km a 6 zastávok.

Z **obce Dlhá Lúka** po žltej značke cesta trvá približne 45 minút. Najdlhšia prístupová cesta na hrad vedie z **obce Andrejová** po červenej turistickej značke, kde výstup zaberie približne 1 hodinu.

Ako na to?

Stačí si len zbalit' zopár vecí do batoha, pridať dobrú náladu a hor sa za novým dobrodružstvom.

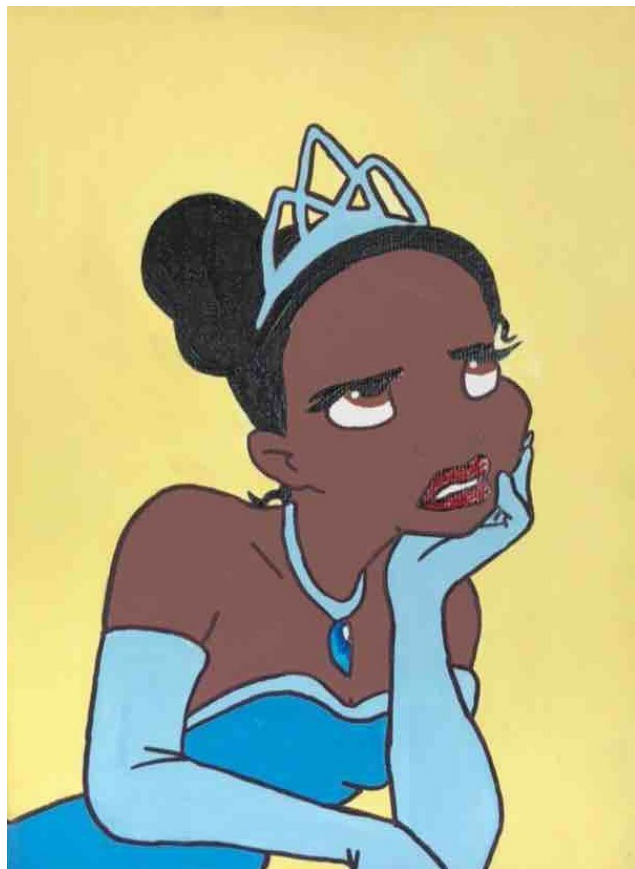

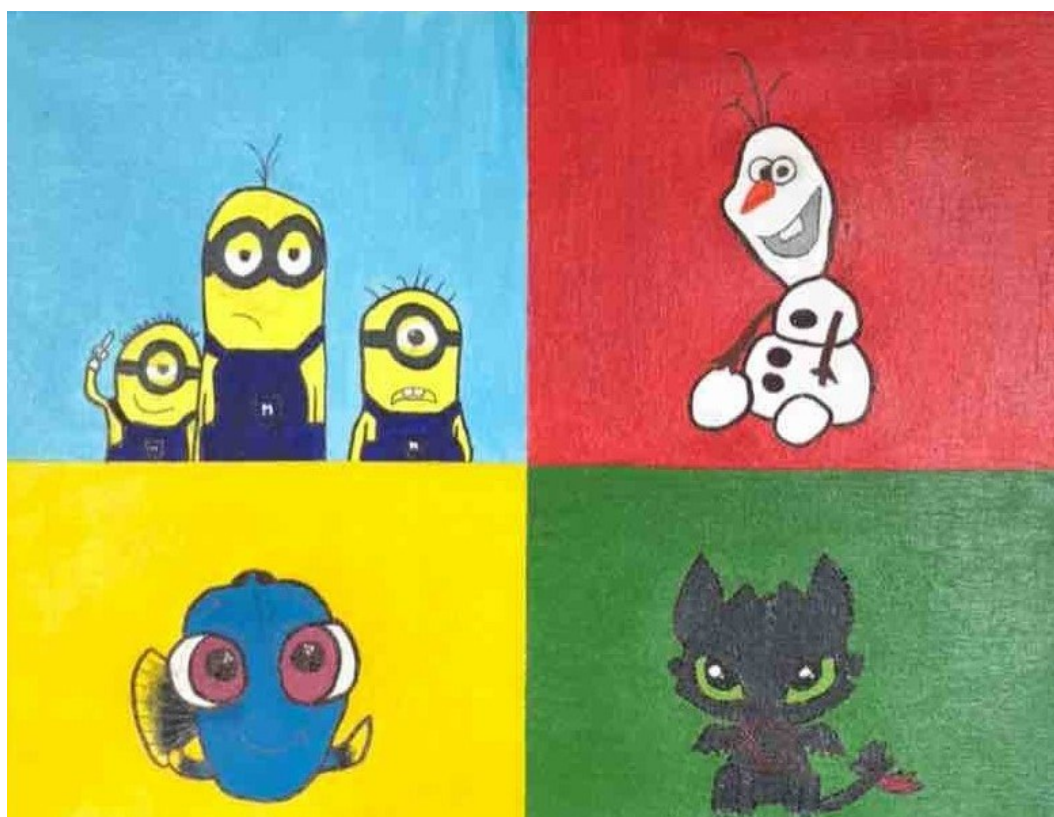
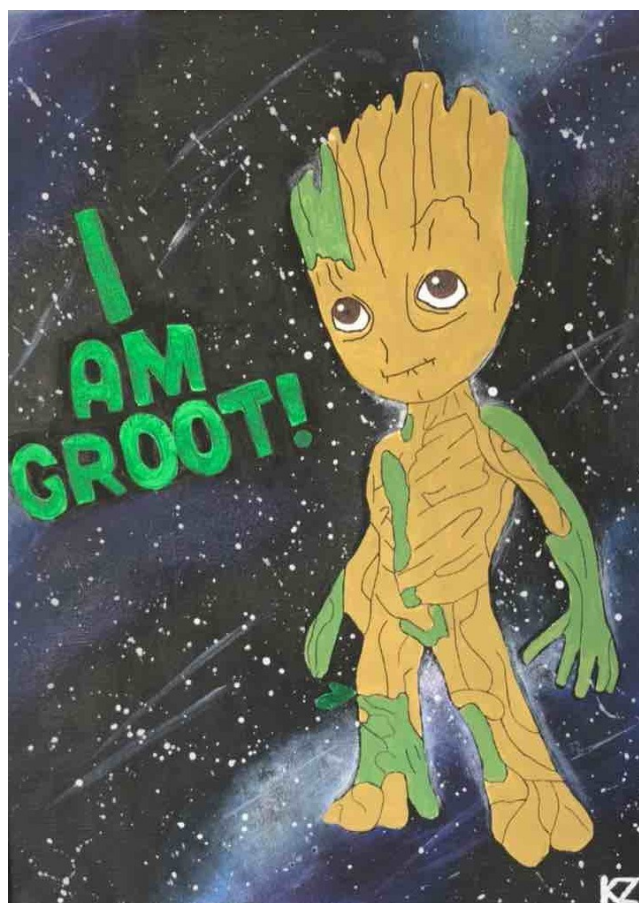
Svet rozprávok na maliarskom plátne

„Rozprávky sú ako reťaz. Obopínajú svet a spájajú ľudí odšadiaľ.“

Jan Werich

Karin Zubková, II. B